

Erdoğan'ın Sığındığı:

AB, ABD VE NATO DAĞILMAKTAYDI

Sn. Erdoğan, ta başından beri, bunca hakaret ve hıyanetlerine rağmen hâlâ AB kuyruğuna takılmak... Açıkça ve küstahça PKK-PYD'ye destek çıkararak Türkiye düşmanlığını açığa vuran ABD'nin aferini peşinde koşmak... Ve defalarca bizi yarı yolda yalnız bırakan, hatta işte Ege ve Akdeniz sorunlarında olduğu gibi bizi savunmayı bırakın, karşımızda yer alan NATO'ya sığınmak yerine, en azından Erbakan Hocamızın kurdukları D-8 programına samimiyetle sahip çıksaydı; hem AB, ABD ve NATO nezdinde ağırlığımız ve saygınlığımız artacaktı... Hem de sorunlarımızı aşmak ve Milli çıkarlarımızı korumak hususunda elimiz güçlenmiş olacaktı... Ama maalesef bu temenniler, hadımdan çocuk istemek gibi boşunaydı, çünkü Dini hamiyetten, Milli gayret ve hassasiyetten, vicdani mes'uliyet ve dirayetten mahrum kimseler, böylesine ciddi ve cesaretli adımlar atamazlardı. Sadece istismar edebiyatı ve palavra politikalarıyla kutlu hedeflere ve mutlu neticelere varılamazdı. Ve artık, geleceğimiz ve güvenliğimiz, bazılarının demokrasi demagojileri hatırına feda kılınamazdı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın, Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un Twitter hesabından Türkçe paylaştığı diyalog mesajına verdikleri yanıtı vicdanımızı sızlatmıştı. Başkan Erdoğan paylaşımında şu ifadeleri kullanmıştı:

“Biz, samimi her çağrıya kulak vererek diplomasiye olabildiğince alan kazandırmak, sorunları diyalog yoluyla herkesin kazanabileceği bir çözüme kavuşturmak niyetindeyiz... Türkiye Cumhuriyeti Devleti 2 bin yıllık geçmişi olan köklü ve kadim bir devlettir. Hiçbir komplekse kapılmadan, içinden geçtiğimiz tüm süreçleri vakur ve olgun şekilde yürütmekte, ısrarlı provokasyonlara asla aldırış etmemekteyiz.” (19.09.2020)

“Ülkemizin bir damla suyunu da, bir karış toprağını da kimseye yedirmeyiz” gibi çıkışlar yapılsa da; “Provokasyonlara asla aldırmış etmeden, sorunları diyalog yoluyla bir çözüme kavuşturma niyetindeyiz...” ifadeleri, Yunanistan'ın arkasındaki ABD, AB, Rusya ve İsrail'e “Teslimiyete ve tavize hazır!..” mesajı olmasındı!?

NATO Karışmaya Başlamıştı!

ABD'nin Almanya'dan asker çekme kararı, Türkiye ile Yunanistan ve Fransa arasında tansiyonun tırmanması, NATO ittifakı içerisinde gerilimi artırmıştı. NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, video konferansı aracılığıyla yapılacak toplantı öncesinde düzenlediği basın brifinginde, ABD Başkanı Donald Trump'ın büyük yankı uyandıran **Almanya'daki askerlerinin bir bölümünü çekme kararına**

ilişkin açıklamalar yapmıştı. Stoltenberg, Washington'un asker çekme kararının kamuoyuna yansımaları üzerine Trump'ı arayarak konuyu görüştüğünü açıklamıştı.

“Benim kendisine mesajım, ABD'nin mevcudiyetinin Avrupa için olduğu kadar Kuzey Amerika ve ABD için de iyi olduğu yönündeydi”

diyen Stoltenberg, Trump'ın bu kararının nasıl ve ne zaman uygulanacağına dair “kesinleşmiş bir kararın” olmadığını belirtip konunun Savunma Bakanları toplantısında da ele alınacağını hatırlatmıştı. NATO Savunma Bakanları toplantısında, Türkiye ile Fransa ve Yunanistan arasında Libya ve Doğu Akdeniz'de tırmanan gerilim de gündeme gelecek konular arasındaydı. AB Dışişleri Bakanları, ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo ile video konferans yoluyla yaptıkları toplantıda Türkiye'yi eleştirmeye başlamışlardı. ABD Başkanı Trump, Almanya'nın NATO ödemelerinde "ihmalkâr" davrandığını belirterek, ABD'nin bu ülkedeki asker sayısını 25 bine düşüreceği açıklamasını Almanya Savunma Bakanı yanıtlamıştı. Almanya Savunma Bakanı Annegret Kramp-Karrenbauer,

“Almanya'daki Amerikan askerlerini düşündüğümüzde, bu askerlerin, NATO içinde herkesin, tüm ittifakın güvenliğini garanti altına almak için Almanya ve Avrupa'da bulunduğunu söylemek gerekiyor. Onlar ayrıca ABD'nin kendisinin güvenliğinin garanti edilmesi için buradalar”

ifadesini kullanmıştı.

NATO'da çatlak sesler yoğunlaşmıştı

Avrupa'da işgal ordusu sayılan NATO'ya artık çok güvenilmediğini ilk kez Fransa açıklamıştı. NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, NATO'nun 5. maddesinin ittifakın

çekirdeğini oluşturduğunu söyleyerek birliğin ayakta kalmaya çalıştığını açığa vurmuşlardı. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'un 5. maddeye ilişkin açıklamalarının hatırlatılması üzerine Stoltenberg: **"5. madde NATO'nun çekirdeğidir. Bunun ardındaki düşünce şudur; hepimiz birimiz, birimiz hepimiz için. Potansiyel düşmanlar, bir saldırının tüm ittifaka yapılmış olduğunu ve buna tüm ittifakın cevap vereceğini bildiğinde herhangi bir saldırı yapamaz. Hep birlikte dünyanın en büyük askeri gücüyüz. 5. madde anlaşmanın bir yükümlülüğü. Fransa'dan ve tüm müttefiklerinden bunun yanında durmalarını bekliyorum."**

açıklamasını yapmıştı. (02 Aralık 2019)

Fransa:

"NATO eskisi gibi güven vermiyor"

demeye başlamıştı.

Macron, NATO'yu eleştirerek, birliğin beyin ölümünün gerçekleştiğini vurgulamıştı. NATO Antlaşması'nın bir üyeye yapılan saldırıyı tüm üyelere yapılmış sayan ve ortak savunma öngören 5'inci maddesine olan inancının sürüp sürmediği sorusunu da Macron, "bilmiyorum" şeklinde yanıtlamıştı.

Bütün bunlara rağmen AKP iktidarının Milli Savunma Bakanlığınca, "Türkiye'nin NATO'ya katkıları"na ilişkin basın bilgilendirme toplantısı yapılmıştı. Erdoğan iktidarına göre: "NATO güvenilir ve sürdürülebilir ittifakmış!"

MSB Müşavirliği, Plan, Koordinasyon ve Analiz Şube Müdürü Piyade Albay Olcay Denizer'in: NATO'nun Avrupa dışı birçok bölgede düzenlediği operasyonlara Türkiye'nin de katkı sağladığını ve bu desteğini yaklaşık 2000 personel ile sürdürmekte olduğunu ifade ederek,

"NATO hâlâ güvenilir, caydırıcı ve sürdürülebilir bir ittifak olma özelliğini korumaktadır." sözleri kafaları karıştırmıştı.

Milli Savunma Bakanlığınca (MSB), "Türkiye'nin NATO'ya katkıları"na ilişkin basın bilgilendirme toplantısı yapılmıştı. MSB Müşavirliği, Plan, Koordinasyon ve Analiz Şube Müdürü Piyade Albay Olcay Denizer, burada yaptığı açıklamada, Türkiye'nin NATO'ya üye olduğu 18 Şubat 1952'den beri uluslararası güvenlik ve istikrara önemli katkılar sağladığını belirterek, **"NATO hâlâ güvenilir, caydırıcı ve sürdürülebilir bir ittifak olma özelliğini korumaktadır."** ifadelerini kullanmıştı.

Oysa NATO; ABD ve İsrail'in Hizmetkârıydı!

Görünen o ki, Trump başından beri Siyonist İsrail sevdalısı bir tavır almaktaydı ve bazı ülkelerin yöneticileri ile İsrail'i temsilen masaya oturmaktaydı. Seçilir seçilmez ilk ziyaretini İsrail'e ve

ardından da Suudi Arabistan'a yapmış olması aslında son zamanlarda soyunduğu İsrail temsilciliği ve Siyonizm adına ülkelerle anlaşmalar imzalama görevi de bunun bir kanıtıdır. Çünkü bazı Müslüman ülkelerle imzalanan İsrail ile ilişkilerin normalleştirilmesi anlaşmalarının öncülüğünü Trump yapmaktaydı. Bölgemizde yıllardan beri yaşananlara baktığımızda tüm gelişmelerin İsrail'in güvenliğine yönelik olduğu açıktı. Çünkü bölge ülkeleri ya terör grupları eliyle karıştırılmakta, bölünebilirse bölünüp parçalanmakta, ya da birtakım dış müdahalelerle yönetimler değişikliğe uğramaktaydı.

“Büyük Ortadoğu Projesi” yani (BOP) diye yola koyulanların ulaştıkları noktanın adını **“Yeni Ortadoğu”**

olarak tekrar karşımıza çıkarmışlardı! Kimi Arap ülkeleri ile İsrail arasında **“anlaşma yapılmasını”**

sağlayarak Ortadoğu'da yeni bir gelişmeye imza atanlar bunun adını da **“normalleşme”**

koymuşlardı. Başta ABD Başkanı Trump, **“Yeni Ortadoğu'nun şafağındayız”**

diye sevinç naraları atmaya başlamışlardı! Büyük Ortadoğu Projesi diye yola çıkanlar ilk günden bu yana hem Türkiye'de hem Arap ülkelerinin yöneticileri arasında kendi kafalarına uygun isimler bulmakta hiç zorlanmamışlardı. Kulağa hoş gelen sloganlar ile beyin yıkama faaliyetlerinde başarılı olmuşlardı.

“Barış savaştan iyidir”

diyerek kimi Arap ülkeleri ile İsrail arasında imzalanan anlaşmaları alkışlamışlardı.[1]

NATO'da Haçlı ruhu belirleyici olmaktaydı!

NATO'nun YPG terör örgütünü terör örgütü görmek istememesi, bazı NATO ülkelerinin YPG'yi sahada müttefik olarak görmeleri ve kullanmaları, bu uluslararası örgütü terör örgütünü koruyan bir noktaya taşımıştı. Sn. Erdoğan (Aralık 2019'da) Londra'ya uçmadan önce yaptığı bir açıklamada, NATO'nun terör örgütü ile yan yana durmakta bir sakınca görmeyişini, “NATO dünyadaki yeni tehditleri okuyamadı” şeklinde yorumlamıştı. Ancak, Sovyetler'in dağılmasının ardından Varşova Paktı'nın kendini feshetmesi üzerine NATO'nun varlığına gerek kalmadığı yaklaşımı yaygınlık kazanınca NATO için yeni bir düşman ve tehdit unsuru bulunması gereği gündeme taşınmış ve bu tehdit ve yeni düşman İslam ve İslam dünyası olarak belirlenmiş durumdaydı. Bu yeni duruş aslında NATO'nun ittifak ruhunu Haçlı ruhunun oluşturduğunun bir kanıtıydı.

NATO dağılırsa AB yaşar mıydı?

NATO Zirvesi, 70. yılda Londra'da (4 Aralık 2019'da) toplanmıştı. Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un yaptığı, "**NATO'nun beyin ölümü gerçekleşti**" açıklaması anlamlıydı. Tabii tartışmaların içinde Türkiye de vardı. Özellikle Barış Pınarı Harekâtı sürecinde yine Macron tarafından yapılan Türkiye karşıtı açıklamalar NATO içinde ana gündem maddelerinin başında yer almaktaydı. Ayrıca AB'nin tutkalı olan Almanya ile olan ilişkilerinde de çekişmeyi hissettirecek ölçüde adımlar atılmıştı. Tabii Merkel, onun NATO ile ilgili yaptığı açıklamalardan duyduğu rahatsızlığı açıkça dile getirmekten sakınmamıştı. Macron aslında NATO'nun ölmesini falan istiyor olamazdı. NATO biterse AB'nin yaşayamayacağını farkındaydı. AB ölürse Avrupa'nın birbirini boğazlamaya başlayacağını da farkındaydı.

AB ülkelerinin Türkiye'yi aralarına almamakta direnmelerine, sürekli olarak kapıda beklemeye mahkûm etmelerine rağmen ısrarla AB üyeliğini vazgeçilmez bir hedef olarak görmek imana da iz'ana da aykırıydı. Bu konu bizim elimizde değil deniyorsa o zaman bağımsızlığımızın sorgulanması lazımdı. Bunun ötesinde bir Almanya Avrupa ülkelerine sınırlarını açarken, sıra Türkiye'ye geldiğinde ülkemiz tehlikeli ve sakıncalı ülkeler arasında sayılmaktaydı. Zorunlu oldukları ilişkilerle yetinmeyip, zorunlu olmayan hususlarda bile Hristiyan dayanışması ön plana çıkmaktaydı. Kısacası, Haçlı ittifakı dünya üzerinde İslam ülkelerini parçalamak için elinden geleni yaparken, hatta parçalanması istenen ülkeler arasında ülkemiz de bulunurken, nedense Haçlı hayranlığımız sürekli artmaktaydı. Bu bir kompleks midir, yoksa kendimizi güçsüz hissetmenin sonucu ortaya çıkan teslimiyetçi bir siyaset midir? sorusunun cevabını millet olarak artık bulmamız lazımdı.

ABD'nin Dış Politikaları ve Türkiye'nin Tavrı

Uluslararası ilişkilerde devletleri şu sıfatlar ile tanımlıyoruz:

• **DOST**; kelimesinin anlamı Türk Dil Kurumu Büyük Türkçe Sözlük'e göre sevilen, güvenilen, yakın arkadaş, gönüldaş, iyi görüşülen kimse demektir. Devletleri tanımlarken, karşılıklı güvenin olduğu ve tam anlamıyla işbirliğinin var olduğu ve karşılıklı çıkar çatışmasının olmadığı, dolaylı olarak dahi menfaat çatışmasının olmadığı ilişkiler var ise dost ülke tanımı yapılabilir. Azerbaycan, Bangladeş, Pakistan Türkiye ilişkileri gibi...

• **İTTİFAK**; kelimesinin anlamı anlaşma, uyuşma, bağlaşma ve oybirliği demektir. İttifak kelimesinin anlamında amaca bağlı olarak tam bir oybirliği ve işbirliği vurgulanmaktadır.

Dışişleri Bakanlığı'nın web sayfasında Türkiye, NATO ittifakına 1952 yılında üye olmuştur denmektedir. İttifak tanımında olduğu gibi NATO'da kararlar oybirliği ile alınmaktadır.

• **MÜTTEFİK**, kelime anlamı olarak bağlaşıklık demektir, işbirliği yapan ve/veya yapanlar topluluğu demektir, 2'nci Dünya Savaşı'nı kazanan devletlere bu isim verilmiştir, savaştan sonra Doğu Bloku'nun karşısında yer alan devletler kendilerini müttefik olarak isimlendirmişlerdir, anlam olarak hem bir gruba karşı olan tutumu ve belli alanlarda işbirliğini kapsamaktadır.

• **STRATEJİK ORTAK**, stratejik hedefe giden yol demektir. Hedef birden fazla olabilir ve hedeflerin gerçekleştirilmesi amaca ulaşmayı sağlar, seçtiğiniz stratejinizin sizi amacınıza ulaştırması gerekir. Stratejik ortak demek için amaçlarınızın ortak olması, ortak amaca hizmet eden hedeflere ulaşmak için izlenecek yolların da aynı olması gerekir. Stratejik ortak tanımının gereği her amaçta, her alanda tam uyum olması ve çıkar çatışmasının olmaması gerekir.

Kitle imha silahı yalanı!

ABD Başkanı George W. Bush, 17 Mart 2003 tarihinde uzun yıllar boyunca kitle imha silahlarına sahip olmakla suçladığı Irak yönetimine, 48 saat geçerliliği olan bir kesin uyarı vermiş ve 19 Mart tarihinde Irak işgalini başlatmıştır. İşgalden sonra otorite boşluğundan ve yabancı güçlerin karıştırmaları sonucu mezhep savaşı çıkmış, yüz binlerce insan katliama uğramıştır. Beyaz Saray Sözcüsü Josh Earnest, Irak'ın işgal edilme sebepleri arasında gösterilen kitle imha silahları ve El Kaide varlığının gerçek olmadığını 29.04.2015 tarihinde açıklamıştır.

Kenan Paşa'nın itirafı:

1974 yılında Yunanistan, Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan sonra NATO'dan ayrılmıştır. 20 Ekim 1980 tarihinde Rogers Planı ile Yunanistan NATO'ya tekrar üye olmuştur. Yunanistan'ın NATO askeri kanadına koşulsuz olarak dönebilmesini, daha sonra iki ülke arasındaki uzlaşmazlık noktalarının giderilmesini amaçlayarak hazırlanmış olan Rogers Anlaşması, uygulanmadığı takdirde taraflara herhangi bir yaptırım getirmediği ve sadece asker sözüne dayanılarak imzalandığı anlaşılmıştır. 7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren, daha sonra yaptığı açıklamada, **"12 Eylül öncesi NATO Başkomutanı Rogers olmak üzere Türkiye'ye Yunanistan'ın NATO'ya dönüşü konusunda**

yoğun şekilde baskı vardı. Hükümet de zaman zaman bu konuları görüşmek üzere NATO'ya heyet gönderiyordu. Hükümet Yunanistan'ın dönüşü konusunda NATO'ya birtakım şartlar ileri sürüyordu, ancak NATO da bunu kabul etmiyordu. Yönetime el koyduktan sonra bu husustaki baskılar devam etti. Rogers, "Siz Yunanistan'ın NATO'ya dönüşüne izin verin. Ben Yunanistan'a sizin şartlarınızı kabul ettireceğim. Onlardan söz aldık" dedi. Ben de kendisine güvenerek Yunanistan'ın NATO'ya dönüşüne onay verdim. Ancak biz onay verdikten sonra Yunanistan'da hükümet değişikliği oldu, Papandreu geldi, bizim şartlarımızı kabul etmedi. Bizim yazılı olarak Rogers'a vermiş olduğumuz şartları Yunanistan'ın imzalayacağı konusunda güvence verilmişti. Yazılı bir güvence almadan Yunanistan'ın NATO'ya dönüşüne izin vermemiz bir hatadır."

itirafında bulunmuşlardı.

Silah ve eğitim yardımıyla YPG'ye Devlet Kurdurulması.

ABD'li Foreign Policy dergisinde yayınlanan iddiaya göre Washington, Suriye'de IŞİD'e karşı savaşıyan YPG ve benzer örgütlere 2,2 milyar dolarlık silah yollamıştır. ABD, yardımının kâğıt üzerinde yasal olduğunu savunsa da ancak uluslararası kurallara uygun olmadığı açıktır. Öte yandan, dönemin Beyaz Saray Sözcüsü Sarah Sanders, günlük basın brifinginde, ABD'nin YPG'ye yaptığı doğrudan silah yardımını, Rakka geri alındığı için sona erdirmeyi değerlendirdiğini açıklamasına rağmen, Rakka düştükten sonra silah sevkiyatı artan hızda devam etmiştir. Bu silahların YPG'den PKK'ya geçtiği ve bunun açık bir tehdit olduğu ve şehit vermemize, bunun Amerika'ya bildirilmesine rağmen işbirliğinin devam ettiği anlaşılmıştır. Dışişleri Bakanımız Çavuşoğlu, 3 Kasım 2016'da İsviçre'nin Neue Zürcher Zeitung gazetesine verdiği mülakatta, **"YPG'ye silah veriyorlar ve biz bu silahları PKK'nın elinde yakalıyoruz"** demiştir. 1 Aralık 2017 tarihinde ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) Ortadoğu Masası Sözcüsü Eric Pahon, ABD'nin, Türkiye'yi tehdit edebilecek tüm silahları PYD/PKK'dan geri alacağını söylemesi de yalan çıkmıştır. Barış Pınarı Operasyonu'ndan sonra yapılan anlaşmanın hilafına YPG bölgeden çekilmemiş ve silahlar toplanmamıştır. Ülkemiz ABD tarafından önceki anlaşmalarda olduğu gibi yine oyalanmıştır.

Euro News 29.10.2017'deki haberine göre El Aawsat'tan Daphne Barak'a konuşan Donald Trump'ın eski baş stratejisti Steve Banon'a göre; **"Türkiye İran'dan daha tehlikeli"** diyerek şeytani amaçlarını ortaya koymuşlardır. ABD'nin yaptıkları, bu açıklama ile paralel durumdadır. Çuval hadisesinden başlayarak, ABD'nin YPG ile ilişkilerini, silah, para ve eğitim vermesi, YPG'de görevli CIA personelinin varlığı, Rakka'ya taarruzda YPG tercihi, Rıza Zarrab, Hakan Atilla, koruma polisi krizi, koruma polisleri için alınacak tabanca satışının ABD tarafından iptali, F-35 krizi, Fetullah Gülen ve örgüt üyelerinin iade edilmemesi, vize krizi, çelik vergisinin artırılması, tweetlerle şantaj, soykırım yasası, yöneticilerimiz hakkında inceleme başlatılması ve kısmi ambargoyu düşündüğünüzde ilişkilerin düşmanca olduğu açıktır.[2]

Yunan sahil güvenliği teknemize ateş açmıştı ve 3 yaralımız vardı!

11 Ağustos 2020'de Muğla'nın Marmaris ilçesi ile Yunanistan'ın Rodos Adası açıklarında Yunan sahil güvenlik botundan açılan ateş sonucu teknedeki 2 Türk ile 1 Suriyeli yaralanmıştı. Yaralılar Türk Sahil Güvenlik ekipleri tarafından Marmaris'e getirilip, tedavileri için hastaneye yatırılmıştı. Yunanlılarca açılan ateş sonucu yüzünde plastik mermi ile hafif yaralandığı öğrenilen Oğuzhan Türkcan (46) ise ilk müdahalesinin ardından Muğla Devlet Hastanesi Plastik Cerrahi Servisi'ne yatırılmıştı. Ağır yaralanan Tarhan Yaşlı ise (36) Marmaris Devlet Hastanesi'ne kaldırılarak, tedaviye alınmıştı. İsabet eden mermiler nedeniyle su alan teknenin ise Sahil Güvenlik ekipleri tarafından yedeklenmek istenirken battığı açıklanmıştı. Öte yandan Türk Sahil Güvenlik botları bölgeye ulaştığında, Yunan sahil güvenlik unsurlarının olay yerinden kaçtığı açıklanmıştı. Sahil Güvenlik Komutanlığı'ndan olayla ilgili yazılı bir açıklama yapılmıştı.

Görev sahasından dönen Oruç Reis'in *bakım için limana çekilmesi* bir geri adım mıydı?

Oruç Reis sismik araştırma gemisi geri döndüğü Antalya'da periyodik aylık bakım ve ikmal için Antalya Limanı'na alınmıştı. 10 Ağustos 2020'de başlattığı araştırma faaliyetleri kapsamında yaklaşık 3 bin 500 kilometrelik alanda sismik veri toplayan gemimizin bakım ve ikmal için mürettebatıyla birlikte Antalya Limanı'na yanaşması kafaları karıştırmıştı. Bu tavır AB ve ABD baskısıyla verilen bir taviz miydi? Yoksa taktik bir manevra mıydı? Oysa Yunanistan ile kriz Oruç Reis için yapılan Navtex ilanıyla başlamıştı. İki ülkeyi karşı karşıya getiren ilk Navtex ilanı Merkel'in araya girmesi ile geri alınmıştı. Atina yönetiminin 'verilen sözleri' tutmaması üzerine 10 Ağustos'ta tekrar Navtex kararı çıkmıştı. Fransa'nın da dahil olduğu gerilimde Oruç Reis'in çalışmaları sırasıyla, 23 Ağustos, 27 Ağustos, 1 Eylül ve 12 Eylül'e kadar uzatılmıştı. Oruç Reis, aniden 12 Eylül'de geri dönerek Antalya açıklarına demirlemiş durumdaydı. Gerilimin tırmanması üzerine NATO devreye girmiş ve Türkiye-Yunanistan askeri heyetleri arasında NATO Karargâhı'nda bir toplantı yapılmıştı. Yunanistan Başbakanı Kyriakos Miçotakis de o gün yaptığı açıklamada; *"Türkiye'den somut adım gördüğümüz durumda istikşafi görüşmelere derhal başlamaya hazırız"*

ifadelerini kullanmıştı. Yunanistan Başbakanı Kyriakos Miçotakis yaptığı açıklamada, Oruç Reis'in limana dönüşünü memnuniyet verici olarak yorumlamıştı. Selanik'te konuşan Miçotakis, *'Oruç Reis'in dönmüş olması pozitif bir ilk adım. Devamının geleceğini umuyorum. Türkiye ile görüşmek istiyoruz ancak provokasyonların olduğu ortamda değil'* ifadelerini kullanmıştı.

Süleyman Soylu'nun Dimitri Aşkılı..

İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun Türkiye'ye davet ettiği Yunan siyasetçiler gerçekten çok dikkat çekici isimlerden oluşmaktaydı. Dimitri'nin biri gelip gidiyor, daha sonra başka bir Dimitri geliyor. Peki, Süleyman Soylu'nun baş tacı edip ağırladığı Dimitri'ler hangi özellikleri taşımaktaydı?.. **İşgalci** olmaları ve Ege Denizi'nde işgal edilen Türk adalarında **Türkiye'ye meydan okumaları, Türk düşmanı** olmalarıydı!

Süleyman Soylu, 26 Ekim 2018'de Kocaeli-Kartepe'de düzenlenen "**Göç, Mültecilik ve İnsanlık**" konulu zirveye

Yunan Göç Politikaları Bakanı

Dimitris Vitsas

'ı çağırılmıştı. Zirvede işgalci Dimitri ile el ele, samimi pozlar dağıtmıştı. Süleyman Soylu, 19-20 Şubat 2019 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen

"Budapeşte Süreci 6'ncı Bakanlar Konferansı"

na Avrupa Birliği Göç, İçişleri ve Vatandaşlıktan sorumlu Komiseri

Dimitris Avramopoulos

'u ağırlamıştı. Soylu, bu Dimitri'yi de, 19 Şubat Salı günü saat 14:03'te Havaalanı'nda karşılamış ve VIP salonunda buluşmuşlardı. Soylu'nun Dimitri'yi karşılaması ile ilgili haber ve resimler, İçişleri Bakanlığı resmî internet sitesi ile Soylu'nun twitter hesabından paylaşılmıştı. Soylu, aynı gün saat 20:19'da Dimitri ile baş başa bir görüşme yapmıştı.

Peki bu Dimitris Avramopoulos kim olmaktaydı?

Süleyman Soylu'nun dostu Dimitri, Yunan diplomat ve siyaset adamıydı. 1994'te Atina Belediye Başkanı seçilen Dimitri daha sonra 25 Haziran 2013 - 01 Kasım 2014 tarihlerinde Yunanistan Millî Savunma Bakanlığı görevinde bulunmuşlardı. Dimitri, 02 Kasım 2014'te Avrupa Birliği Göç İşleri Komiserliği'ne atanmıştı ve halen bu görevin başındaydı. Üstelik dahası vardı!.. **Dimitris Avramopoulos, Türkiye-AB Geri Kabul Anlaşması'nı uygulamaktan sorumlu bir makamdaydı!..**

Türkiye-Avrupa Birliği Geri Kabul Anlaşması 2013'te imzalanmış ve 2014'te TBMM tarafından onaylanmıştı. Anlaşmanın 3 ve 5. maddelerine göre; Türkiye'den düzensiz göç kapsamında AB üyesi ülkelere yasa dışı yollardan geçiş yapan Türk vatandaşları Türkiye'ye geri yollanacaktı. **Ancak, Ege Denizi'ndeki Koyun Adası üzerinden, Aralık 2017'de Sakız Adası'na kaçan 33 FETÖ üyesi ile Şubat 2018'de aynı yolla Sakız Adası'na kaçan 17 FETÖ üyesi olmak üzere toplam 50 FETÖ üyesini Türkiye'ye vermeye asla yanaşmamışlardı.**

Soylu'nun el ele ve kol kola birlikte poz verdiği AB Göç İşleri Komiseri Dimitris Avramopoulos,

50 FETÖ üyesini

Türkiye'ye iade etmekten sorumlu olmasına rağmen bugüne kadar hiçbir işlem yapmamıştı

FETÖ'cü hainlerin koruyucu meleği Dimitris Avramopoulos, Yunan Savunma Bakanı olduğu dönemde de gerçek yüzünü göstermiş ve Türk düşmanı olduğunu kanıtlamıştı. Erdoğan'ın Başbakanlığı döneminde Yunan askerine teslim ettiği İzmir Koyun Adası ve Aydın Eşek Adası'na 26 Haziran 2014'te gelen Dimitri, Yunan bayrağının altında işgalci Yunan askerleri ile birlikte Türkiye'ye meydan okuyan adamdı. Adalarda konuşlu Yunan Askeri Üslerinde denetlemelerde bulunan Dimitri, egemenlik ve bayrak gösterisi yapmıştı. İstanbul'da düzenlenen Budapeşte Süreci 6. Bakanlar Konferansı'nın ikinci gününde aile fotoğrafı yayınlanmıştı. Bu fotoğrafta Erdoğan ve Soylu'nun, FETÖ hamisi-işgalci Dimitri ile birlikte yer alması dikkatlerden kaçmamıştı."[3]

“Hatırlayınız, Trump’ın iş başına gelmesiyle birlikte iki temel bakış açısı tartışılmıştı. Birincisi, Amerikan sisteminin Trump ile birlikte çöküşe geçmeye başladığı iddiasıydı. Diğeri ise Trump’ın yozlaşan sistemin doğal sonucu olarak işbaşına taşındığıydı. Bu görüşlerden ikincisi sosyolojik gerçekliklerle daha çok bağdaşırdı. Yani öteden beri, Demokrat’ıyla, Cumhuriyetçi’siyle “al takke, ver külah” mantığıyla başkanlık dönemlerini paylaşarak bugünlere gelen Amerikan siyaseti, aynı zamanda alternatifsizliğin girdabına düştüğü için Trump gibi bir figür Başkan yapılmıştı. İyi de; Trump gitse, Biden gelse ne değişmiş olacaktı? Amerikalıların hayatlarındaki olumsuzluklar ortadan kaldırılacak mıydı? Aslında her iki isim de beklenenlere karşılık vermekten uzaktı. Bir tarafta yol, yordam, usul demeden hareket eden, züccaciye dükkânına girmiş bir fil gibi hareket eden Trump vardı. Diğer tarafta ise diplomatik dili daha iyi kullanan, devlet tecrübesi olan, sinsiliğini tebessümünün arkasına saklayan bir Biden vardı. Hangisi gelirse gelsin, mağdur Amerikan halkının ve mazlum dünya halklarının sıkıntıları daha da artacaktı. Bunun yanında şu da ortaya çıktı ki, bu zamana kadar iki partili sistemi dünyanın en iyi ideal modeli olarak dayatan ABD, şimdi kendi sisteminin getirdiği kısırlıklarla boğuşmaktaydı. ABD şimdi hem Covid-19 salgını, hem de bardağı taşıran George Floyd’un öldürülmesi ile başlayan krizlerde iki çarpı ikinin bazen üç, bazen de beş edebileceği gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalmıştı. Amerikan siyasetindeki tıkanmışlığın, sıkıntıların, şaşkınlığın ve umutsuzluğun sebebi de perde arkasındaki sömürücü Siyonist odaklardı.”

Reuters, Fransa'nın Türkiye'ye karşı olduğunu açıklamıştı.

Macron'un Doğu Akdeniz'e asker göndereceğini ilan etmesi Yunanistan'da sevinç çılgınlıklarıyla karşılanmıştı, Başbakan Miçotakis Fransızca Twitter mesajıyla teşekkür yağdırmıştı. Reuters, Fransa'nın bölgeye konuşlandıracağı savaş uçakları ve geminin detaylarını 'son dakika' koduyla yayınlamıştı. Gün içinde ise Girit açıklarında Fransız Yunan savaş gemileri birlikte görünmüştü. Türkiye düşmanları cephesinde günün bir diğer gelişmesi ise, Tel Aviv-Atina hattında gerçekleşmeye başlamıştı. Türkiye ile Doğu Akdeniz'de tutuştuğu bilek güreşini kaybeden Yunanistan'ın müttefikleri bir bir sahneye çıkmışlardı. Ayrıca Fransa lideri Emmanuel Macron ve Mısır'ın darbeci lideri Abdulfettah Sisi ile görüşen Yunanistan Başbakanı Kiryakos Miçotakis, televizyondan ulusa sesleniş konuşması yapmış ve *"Yunanistan'ın AB başta olmak üzere yalnız olmadığının bilinmesini istiyorum"* diyerek, Doğu Akdeniz'de devam eden askeri hareketliliğin bir 'kaza' tehlikesi yarattığını vurgulamıştı.

Yunan donanmasının denize açılmasının Türkiye'nin kendi donanmasını çıkarmasına verilmiş bir yanıt olduğunu savunan Miçotakis, kıta sahanlığı konusunda yapılacak görüşmelerden sonuç alınamaması halinde konunun Lahey'deki Uluslararası Adalet Divanı'na götürülmesi önerisini de tekrarlamıştı. Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ise, Miçotakis'le yaptığı telefon görüşmesinin ardından Türkiye'nin şimşeklerini üstüne çekme pahasına *Doğu Akdeniz'deki askeri varlıklarını artıracaklarını* sosyal medya hesabından duyurmuşlardı. Ankara'ya bölgede yürüttüğü doğalgaz arama faaliyetlerini durdurma çağrısı yapan Macron, *"Aralarında Yunanistan'ın olduğu Avrupalı ortaklarımızın da işbirliği ile gelecek günlerde Doğu Akdeniz'deki Fransız askeri varlığını geçici olarak güçlendirmeye karar verdim"* diyecek kadar küstahlaşmıştı. Reuters haber ajansının, 'son dakika' koduyla geçtiği haberde Fransa'nın Türkiye'ye karşı iki Rafale savaş uçağı ve Lafayette sınıfı bir firkateyni Akdeniz'e konuşlandıracağını açıklamıştı. Macron'un sözleri beklendiği gibi Yunanistan'da sevinç çılgınlıklarıyla karşılanmış, tüm medya bunu manşetten aktarmıştı. Başbakan Miçotakis ise Fransızca bir Twitter mesajıyla Macron'a selam yollamıştı.

Erdoğan'ın *Akdeniz'de formül çağrısı* maalesef yanıtız kalmıştı!

Türkiye de Yunanistan-Mısır anlaşmasının ardından Atina ile diyalog kanallarını açma konusunda eskisi kadar istekli olmayacağı havası takınsa da, diplomasiye de kapıları tam olarak kapatmamıştı. Cumhurbaşkanı Recep T. Erdoğan, Türkiye'nin görüşmelere her zaman açık olduğunu kaydederken, *"Akdeniz'deki tüm ülkeler olarak bir araya gelelim. Herkes için kabul edilebilir, herkesin hakkını koruyan bir formül bulalım"* diyerek tüm bölgeye genel bir çağrıda bulunması, bir taviz ve geri adım olarak algılanmıştı. Ankara'nın bundan sonraki süreçte Oruç Reis, Barbaros Hayrettin Paşa ve Yavuz araştırma gemileriyle Doğu Akdeniz'deki faaliyetlerini sürdürmesi, bunları yaparken de Deniz Kuvvetleri aracılığıyla koruma sağlamaya devam etmesi beklenirken

Oruç Reis'i Antalya Limanı'na çekmesi, Türkiye'nin kararlılığını tartışmaya açmıştı.

Oysa ABD Çökmeye ve Çözölmeye Başlamıştı!

Dünyanın 'süper gücü' ABD, bugün giderek ağırlaşan toplumsal sorunların etkisi altında çözülmeye başlamıştır. Üretimsizliğin ve mali sermaye ticaretinin yol açtığı ekonomik açmaz, kamusal yaşamın her alanını kalıcı biçimde bozmaktadır. Bir zamanlar, yaşam biçimi ve varıllığıyla **göz kamaştırın ABD, bugün "ikinci sınıf bir du**

rumuyla karşı karşıyadır. Başka uluslara

"sermaye ve teknoloji bağımlılığı"

artmaktadır. Nüfusun

"yüzde 10'u açlık sınırındadır."

Her üç çocuktan birinin

"17 yaşından önce bir kamu yardımına ihtiyacı vardır."

35 milyon Amerikalı

"sağlık sigortasından yoksun durumdadır."

Her yirmi beş dakikada bir cinayet işlenmektedir. Bütçe açıkları ve devlet borçları hızla artıp korkunç boyutlara ulaşmaktadır. Eğitim düzeyi sürekli düşmekte, devlet-millet barışı bozulmaktadır.

ABD; 'ikinci Sınıf Ülke Konumuna Kaymaktadır!'

Amerikalı yatırımcı, banker, eski hükümet görevlisi ve *Massachuesetts Teknoloji Enstitüsü'nün* (MIT) dekanlarından küreselleşmeci Profesör

Jeffry E. Garten,

ABD'nin bugünkü durumunu kaygı ile karşılayıp:

"ABD bugün ikinci sınıf bir ülke olma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Yaşam standardı, sürekli düşmektedir, toplumsal karışıklık ve başka uluslara sermaye ve teknoloji bağımlılığı artmaktadır. Nüfusun yüzde 10'u açlık sınırındadır. Her üç çocuktan birinin on yedi yaşından önce bir kamu yardımına gereksinimi vardır. 35 milyon Amerikalı sağlık sigortasından yoksundur. Her yirmi beş dakikada, bir cinayet işlenmektedir. Federal bütçe açıkları hızla artmaktadır. Eğitim düzeyi düşmüştür, toplumun fiziksel alt yapısı çökmekte, teknoloji temellerimiz hızla aşınmaktadır. Bankalarımız karışıklık içindedir, siyasi kutuplaşma, sinizim yayılmakta (Sinizm: insanın erdem ve mutluluk için hiçbir değere sahip olmaması), ulusal yönetim zayıflamaktadır."[4]

sözleriyle açıklamaktadır.

CIA görevlisi **Graham E. Fuller**'in ABD için kaygıları **Garten**'le aynıdır: “ABD eğer, ekonomik ve toplumsal sorunlarını çözmede başarı gösteremezse, Birleşik Devletler'deki etnik yapı Amerikan Demokrasisi'ni tehlikeye düşürecek ölçülerde çatlatacaktır.”[5]

Bir başka Amerikalı ekonomist,

J. Bradford De Long

, ABD ekonomisinden, eskiye özleme dönüşen bir umutsuzlukla söz edip şunları vurgulamıştı: “Amerikan kapitalizminin kalp nakline gereksinimi var. Amerikan kapitalizminin can damarı haline gelen finansman ticareti yapanların tasfiye edilmesi ve Amerikan endüstrisinin yeniden doğuşunda can damarı işlevini üstlenebilecek olan gerçek kapitalistlerin onların yerini alması gerekiyor. Amerika'nın eksigi; eski tarz kapitalistlerden, yeni teknolojiler icat eden ve kişisel varlıklarını, kurdukları şirketlerden edinen büyük yatırımcılardan yoksun olmasıdır. Amerika artık onları yitirmiş durumda. Henry Ford, IBM'in Thomas J. Watson'ı ve J. P. Morgan gibi adamlar, tarihteki en büyük ekonomik gücü, en yüksek yaşam standardını yaratan sistemin can damarlarıydı.”

ABD 'Kumarhane Ekonomisi' ile ayakta durmaya çalışmaktadır.

De Long'ın, Amerika Birleşik Devletleri'ni “kalp nakline ihtiyaç duyulacak” düzeyde ölümcül hasta olarak görmesine yol açan ve üretimsizlikten kaynaklanan sorunlar; ABD kadar olmasa da tüm gelişmiş ülkeleri etkisi altına almıştır.

“Parayla para kazanmak”

global ekonominin temel özelliği halini almıştır. Bilgisayarlar, uluslararası para piyasalarında; döviz işlemleri, bonolar, master cardlar,

“paranın yeniden paketlenip satılması”

için olağanüstü becerikli araçlara dönüşmüş durumdadır. Günün yirmi dört saati, trilyonlarca dolar, dünyanın belli başlı döviz piyasalarında, saniyenin binde biri oranında hızlarla aktarılmaktadır. Bu dolaşımda para, kendisini

“iyi”

kullanan sahibine

“büyük bir bağlılıkla”

, az riskli ve zahmetsiz yeni paralar doğurmaktadır.

John Maynard Keynes

'in deyimiyle

“kumarhane ekonomisi”

, dünyanın en etkin gücü halini almıştır.

Amerikan Bank Of International Settlement

,

in

verilerine göre, dünya üzerinde bir ülke parasının bir başkasına çevrilmesi biçimindeki uluslararası mali dolaşımının günlük hacmi 1991 yılında 640 milyar dolardı. Bu miktar 1995

yılında 1,5 trilyon dolara çıktı. Şimdi 9,2 trilyon dolar. Bu muazzam para hacminin yalnızca yüzde 10'u, yabancı mal ve hizmet satın alma gereksinimlerinden doğan, normal döviz ticaretine dayalıdır. Geri kalan yüzde 90 pay, her gün spekülâtörler, borsa cambazları ve kredi uzmanları tarafından yönlendirilen paradır.

'Gereğinden Fazla Küreselleşen' ABD, Bocalamaya Başlamıştır.

ABD ekonomisinin temeli haline gelen mali sermaye egemenliği, Batılı ekonomistlerin deyimiyle, *"gereğinden fazla küreselleşmiş durumdadır."* Bunun doğal sonucu, üretimsizlikten kaynaklanan; işsizlik, ücret düşüklüğü, alım gücündeki global düşüşler ve küresel bunalımlardır. Mali sermayenin ekonomi üzerindeki egemenliği ne ilginçtir ki artık, gelişmiş ülke yöneticilerini de rahatsız etmeye başlamıştır. İsviçre'nin kayak merkezi Davos'ta, 2 Şubat 1999 tarihinde toplanan

"Dünya Ekonomik Forumu" nda konuşa

n Almanya Başbakanı

Gerhard Schröder

:

"Spekülâtörler ulusal ekonomileri yıkıma sürüklüyorlar, binlerce insanın ümitlerinin yıkıldığını görüyoruz. Dünya ekonomisinde istikrarsızlığa yol açan; spekülâtif sermaye hareketleri ve küresel finansal yapı üzerinde, zaman geçirmeden bağlayıcı önlemlerin alınması gerekmektedir."

şeklinde uyarmıştır. Dünya Bankası Direktörü

E. Stern

'e göre; dünya ekonomisi bir

"kumarhaneye"

çevrilmiştir. Bu

"kumarhanede"

para çevirenler, artık finansal sermayeyle de sınırlı değildir. Bir zamanların

"sanayi imparatorlukları"

olan ülkeler; bugün,

"çağdaş tefeciler"

haline gelmişlerdir. Üretim alanında istihdam azalmıştır. İnsanlar kendilerine sanayi dallarında değil, özel beceri ve eğitim gerektirmeyen hizmet sektörünün alt birimlerinde iş bulabilmektedirler. Amerika Birleşik Devletleri'nde 1950 yılında toplam işgücü hacminin yüzde 50'si üretimle ilgili alanlarda çalışırken, 1991 yılında bu oran yüzde 16'ya düşmüştür. 1980-1990 arasında, hizmet sektöründe çalışanların, üretim sektöründe çalışanlara göre artış oranı yüzde 1650'dir.

Amerikan Rüyası, Kabusa Dönüşmüş Durumdadır!

ABD, üretimden uzaklaşma oranında, işsizlik ve işsizlikten kaynaklanan sosyal sorunlarla karşılaşılıyor. Yönetim sistemindeki çözülme ve “demokrasinin” çöküşü, Amerikan yaşam tarzının bilinen geleneklerini teker teker ortadan kaldırmaktadır. Dünyadaki benzerlerinden daha yüksek standartta yaşayan orta sınıftan Amerikalılar, eski “mutlu”

günlerini artık yitiriyorlar ve kitleler halinde alta doğru sınıf değiştiriyorlar. Ekonomik ve siyasal çözülme, büyük boyutlu yeni sosyal sorunlar yaratıyordu. Düzensiz ve örgütsüz bir sosyal çatışma toplumun her kesimine yayılıyordu. Cinayet olayları sürekli yükseliyordu. 1990 yılında cinayete kurban gidenlerin sayısı bir yıl öncesine göre yüzde 30'u aşıyordu. ABD o yıl, her yüz bin kişide 10.5 cinayet oranıyla dünya birincisi oluyordu. 1980'ler boyunca adli işler için yapılan harcamalar; eğitim harcamalarından dört, sağlık harcamalarından iki kat daha fazla artıyordu. Suç oranları yükseliyor ve sanık sandalyesine oturan Amerikalıların sayısı da sürekli artıyordu. Birleşik Devletler, öteki ülkelerle kıyaslandığında nüfusun daha büyük bir bölümü cezaevinde yaşayan bir ülke haline gelmiş bulunuyordu.

Birçok az gelişmiş ülkede bile denetim altına alınmış olan tüberküloz hastalığı, hızlı yoksullaşma nedeniyle ABD'de artıyor ve bu artış yedi yıl içinde yüzde 18'e ulaşıyordu. Kriminal suçlarla ilgili araştırmalar yapan **Andrew H. Malcolm**, *The New York Times*'ta şunları yazıyordu: “Birleşik Devletler'de yeni bir silahlanma yarışı başlamıştır. Bu kez yarış bir başka ülkeyle değil, Amerikan Polisi ile Amerikalı suçlular arasında sürüyor. Bu yarışta yalnızca tabancalar ve küçük çaplı silahlar değil, yarı otomatik silah çeşitleri de yer alıyordu.”[6]

Eğitimde Çöküş Hızlanmıştır.

Amerika'daki kolej ve üniversitelere dünyanın her yerinden yabancı öğrenci hâlâ geliyordu ama bu okulları bitirmeden bırakan Amerikalı öğrencilerin oranı yüzde 25'e yakındı. Kent merkezlerinde yeterli eğitim görmemiş gençler arasında işsizlik oranı yüzde 50'yi buluyordu. Zenciler ve İspanyol asıllılar arasında bu oran daha fazla. Bu kesim, hiçbir mesleki eğitim görmüyordu. Bunların yüzde 60'ının en az bir kez cezaevine girdiği, kızların yüzde 87'sinin küçük yaşta gebe kaldığı belirleniyordu. 17 yaşındaki Amerikalıların yüzde 13'ünün okuyamadığı, yazamadığı ve toplama çıkarma yapamadığı açıklanıyordu. Yetişkin nüfus içinde bilgisizlik (cehalet) daha da yükseliyordu. Amerika'daki işçilerin yüzde 30'dan fazlası okuma yazma bilmiyordu. 34 milyon Amerikalı işsiz bulunuyordu. Bugün, ABD'de 5 milyon evsiz insan her gece sokakta yatıyordu.[7] Bu saptamaları Amerikan kaynakları yapıyordu.

Gelir Dağılımında Ara Açılmakta, Halk Yoksullaşmaktadır.

ABD'nin kangrenleşmiş sorunu olan gelir dağılımındaki aşırı dengesizlik hızla artmaya devam ediyordu. Nüfusun en düşük gelirli yüzde 20'lik kesimi ulusal gelir toplamından, 1970 yılında yüzde 5.4 pay alırken; bu pay 1990'da yüzde 4.6'ya, 2019'da yüzde 3.9'a düşüyordu. Aynı dönemde en zengin yüzde 20'nin payı ise yüzde 41.5'ten yüzde 44.5'e ve yüzde 48'e yükseliyordu. 1970–1980 arasında yoksulluk sınırı altında yaşayan insan sayısı yüzde 4 artıyordu. Bu 10 milyon yeni yoksul anlamına geliyordu. 1990 yılı resmi verilerine göre Amerikalıların yüzde 14'ü yani 32 milyon insan yoksulluk sınırının altında yaşıyordu. Bu sayı şimdi 44 milyondur.[8]

Sermaye Göçü Sonucu: Fabrikalar Kapanmakta, İşsizlik Artmaktaydı.

Amerikalı araştırmacılar; Amerika Birleşik Devletleri'nde 1969 ile 1976 arasında fabrikaların kapanması ya da üretimin denizaşırı ülkelere taşınması sonucu, 22.3 milyon kişinin işinden olduğunu söylemekteydi. Araştırma 70'li yılların tümüne uygulandığında on yıllık dönemde bu sayının 35 milyona çıktığı görülmekteydi. **Reagan, Bush ve Clinton** yönetimleri, milyonlarca yeni iş yeri açıldığını tekrarlayıp durdular ama bu işlerin büyük çoğunluğu, perakende satış elemanı, hemşire, sağlık hizmetlisi, hastabakıcı, hizmetçi ve garsonluk türünden işlerdi. Yapılan bir araştırmaya göre; işten çıkarılan otomotiv işçilerinden iş bulabilenler, çalışmaya devam eden arkadaşlarından yüzde 43 daha az ücret almaktaydı. Bir bölümü;

Kmart

,

Mc Donald

,

s

gibi yerlerde iş bulmuşlardı. Oysa, küreselleşme ideologları;

“bilgi çağına”

ulaşan dünyada ölmekte olan

“bacalı sanayide”

çalışan işçilerin, yeni yüksek teknoloji endüstrilerde

“iyi ücretli”

,

“temiz”

işlerde çalışacaklarını söylüyorlardı. Fabrikaların kapatılması nedeniyle işsiz kalan

New Englandlı

674 bin işçiden yalnızca yüzde 3'ü yüksek teknoloji sektöründe iş bulmayı başarmıştı. Amerikalı işçilerin ücretleri 1992 yılında 1973'e göre enflasyon düşüldükten sonra net olarak yüzde 9 azalmıştı. ABD'de 2. Dünya Savaşı'ndan sonra ilk kez 1991 yılında aile gelirleri enflasyonun gerisinde kalmıştı.

Ücret düşüklüğüne karşın sürekli artan işsizlik sorunları, şimdiye dek 3. dünya ülkelerinde görülen manzaraların Amerika'da da yaşanmasına yol açmıştı. Amerika Birleşik Devletleri'nde, “*Politik platformların ve ulusal ekonomi politikasının oluşturulmasında yönlendirici bir ses*” haline geldiği söylenen ve

The New York Times'in

yayın kurulunda bulunan ekonomi profesörü

Lester E. Thurow

“*The Future Of Capitalism*”

adlı kitabında şu bilgiyi aktarmıştı:

“*Orta büyüklükteki bir metal–seramik firması, saat 17.00’de bülten panosuna on tane başlangıç düzeyinde iş olanağı açıldığını belirten bir not astığında, sabaha karşı 05.00’te bu on iş için başvurmayı bekleyen iki bin kişi sıra oluyordu.*”[9]

Ford Motor Company

, Kentucky’de açtığı yeni fabrikasına alacağı 1300 işçi için ilân verdiğinde, tam 110 bin kişi işe girmek için başvurmuşlardı.”[10]

---

[1] zekiceyhan@milligazete.com.tr – 19 Eylül 2020

[2] fikretguzeller@milligazete.com.tr – 20 Kasım 2019

[3] A. Takan / 23 Şubat 2019

[4] “Soğuk Barış” Jaffry E. Garten Sarmal Yay. sf. 36 Y

[5] “The Democracy Trap: Theperils of the Postcold World War” Graham E. Fuller New York 1991

[6] “Soğuk Barış” Sarmal Yay. sf.219

[7] “Kapitalizmin Geleceđi” Sabah Kitapları sf. 25

[8] “Küresel Düşler” Richard Barnet–John Cavanagh Sabah Kit., sf. 233

[9] “Kapitalizmin Geleceđi”, Sabah Kitapları sf.138

[10] (Metin Aydođan-ABD'nin geleceđi)